

การสร้างสรรค์ศิลปะจัดวางแสงสะท้อนจิตวิญญาณอ้างว้างของหนุ่มสาว ในเมืองที่พลุกพล่าน

ซินดี ลี และกรกฎ ใจรักษ์

คณะจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

*Corresponding author: li_xi@cmu.ac.th

บทคัดย่อ

บทความเรื่องนี้ได้บรรยายถึงการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะจัดวางแสงสะท้อนจิตวิญญาณอ้างว้างของหนุ่มสาวในเมืองที่พลุกพล่าน มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างสรรค์ผลงานศิลปะสะท้อนภาพปัญหาความโดดเดี่ยวของคนหนุ่มสาว และเพื่อให้ผลงานเป็นพื้นที่สาธารณะในการพูดคุยถึงประเด็นปัญหาดังกล่าว ในขั้นแรกผู้เขียนได้ทำการศึกษาปรากฏการณ์ “การอยู่อย่างเดียวยาวไปด้วยกัน (Alone Together)” และทำการสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัวกับคนหนุ่มสาวในประเทศจีน จำนวน 50 คน ซึ่งข้อสรุปจากการศึกษาและการสัมภาษณ์สอดคล้องกันว่าปัจจุบันกลุ่มคนรุ่นใหม่เลือกที่จะละทิ้งครอบครัวและบ้านที่เคยอาศัย เพื่อไล่ตามฝันที่สวยงาม จากสารดังกล่าวผู้เขียนเกิดประเด็นที่จะสร้างผลงานศิลปะในรูปแบบของแสงที่มีรูปทรงเป็นทรงทึบดงาม แต่สร้างความรู้สึกโดดเดี่ยว แยกแยก และอ้างว้าง ผลงานสำเร็จแสดงในรูปแบบนิทรรศการศิลปะที่นำผู้ชมเข้าสู่พื้นที่เสมือนจริงด้วยการจัดหลอดไฟแอลอีดีซึ่งทำหน้าที่เป็นสื่อกลางในการแสดงออกถึงการต่อสู้ดิ้นรนของคนหนุ่มสาวที่รู้สึกโดดเดี่ยวท่ามกลางความเร่งรีบและวุ่นวายของชีวิตในเมือง ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เข้าชมผลงาน จำนวน 58 คน อันได้แก่ด้านคุณภาพของผลงาน ด้านเนื้อหาการนำเสนอ และด้านคุณภาพของพื้นที่การจัดแสดงงาน พบว่าทั้ง 3 ด้านมีระดับความพึงพอใจมากที่สุด ผลงานที่จัดแสดงกระตุ้นให้ผู้ชมได้ไตร่ตรองชีวิตของตนเอง และมีความรู้สึกเชื่อมโยงทางอารมณ์ร่วมกันกล่าวได้ว่าการสร้างสรรค์ผลงานในครั้งนี้ประสบความสำเร็จในการบรรลุวัตถุประสงค์และถือเป็นรูปแบบศิลปะที่ส่งเสริมความก้าวหน้าของศิลปะจัดวางแสงในอนาคต

คำสำคัญ : 1. ศิลปะจัดวางแสง 2. ศิลปะสื่อใหม่ 3. ความอ้างว้าง 4. คนหนุ่มสาว

The creation of light installation art reflecting the lonely souls of young people in bustling city

Xingdi Li^{*} and Korakot Jairak

Faculty of Fine Arts, Chiang Mai University, Chiang Mai 50200, Thailand

^{}Corresponding author: li_xi@cmu.ac.th*

Abstract

This article describes the creation of a light installation artwork that reflects the loneliness of young people in a bustling city. The objectives were to create an artwork that captures the isolation experienced by young people in urban environments and to provide a public space for discussing these issues. In the initial phase of the study, the author examined the concept of “Alone Together” through face-to-face interviews with 50 young people in China. The findings revealed a significant trend: many young individuals choose to leave their families and childhood homes in pursuit of their dreams. Inspired by these insights, the author envisioned an artwork—a beautifully crafted cage of light—that evokes feelings of isolation, alienation, and loneliness. The completed piece was exhibited as an LED light installation, immersing viewers in a virtual environment that symbolizes loneliness. By using light as a medium to express these struggles, the installation fostered a deeper understanding of this critical social issue among young people in urban settings. An audience satisfaction survey conducted with 58 participants, assessed three key aspects: artwork quality, content presentation, and exhibition space. The results showed the highest levels of satisfaction in all three areas. The exhibition encouraged viewers to reflect on their own lives and created a shared emotional connection among them. This artistic endeavor successfully achieved its objectives and contributes to the ongoing advancement of light installation art.

Keywords: 1. Light installation art 2. New media art 3. Loneliness 4. Young people

บทนำ

ปัจจุบันการขยายและบริหารจัดการพื้นที่ให้กลายเป็นพื้นที่เมืองอุตสาหกรรม ได้สร้างความสะดวกสบายให้กับผู้อยู่อาศัยในเขตเมือง แต่ก็ได้สร้างผลกระทบทำให้เกิดความรู้สึกโดดเดี่ยวมากขึ้นในระดับที่นาวิก (Singh, 1991) แม้ว่าความกดดันจากการแข่งขันจะเป็นสิ่งปกติสำหรับมนุษย์ในสังคมสมัยใหม่ แต่ในปัจจุบันระดับของความรู้สึกโดดเดี่ยวเพิ่มสูงขึ้นเป็นอย่างมากในกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่อยู่อาศัยในเมืองใหญ่ในสังคมที่มีสื่อทันสมัยอย่างโซเชียลมีเดียเป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับการสื่อสารที่นำมาซึ่งความสะดวกสบายในการพูดคุยโต้ตอบกันอย่างไร้พรมแดนทางกายภาพ แต่ผู้คนในสังคมกลับเกิดความโดดเดี่ยวอย่างกว้างในจิตใจ โดยเฉพาะในกรณีของการใช้สื่อในกลุ่มประชากรคนหนุ่มสาว (Cheng, 2023) เรอร์เคิล (Turkle, 2012) ได้วิเคราะห์ให้เห็นว่าแพลตฟอร์มออนไลน์ต่าง ๆ ช่วยให้ผู้คนสามารถเชื่อมต่อกันมากขึ้น แต่ความย้อนแย้งก็เกิดความโดดเดี่ยวเพิ่มขึ้นในตัวบุคคลแต่ละบุคคล การที่บุคคลมีความสามารถติดต่อสื่อสารกันมากเกินไปสร้างผลลบเพิ่มความรู้สึกโดดเดี่ยวที่เป็นความรู้สึกอ่าววังในแบบใหม่เกิดขึ้นจากความสัมพันธ์นี้

ความโดดเดี่ยวกลายเป็นปัญหาสำคัญสำหรับคนหนุ่มสาวที่อาศัยอยู่ในเมืองอันพลุกพล่าน ส่งผลทางลบต่อสุขภาพกายและสุขภาพจิต ตลอดจนคุณภาพชีวิต อย่างไรก็ตามการนำเสนอการเปิดเผยความโดดเดี่ยวของบุคคลสู่สาธารณะยังเป็นเรื่องยากเนื่องจากเป็นประเด็นอ่อนไหว หรือถือว่าเป็นปัญหาส่วนตัวของบุคคลที่เลือกจะไม่แบ่งปันเล่าสู่ปัญหาให้กับผู้อื่น ผู้เขียนเล็งเห็นว่าประเด็นปัญหานี้เป็นวาระระดับวิกฤตที่สังคมไม่ได้ให้ความสนใจเท่าที่ควรจึงเกิดแนวความคิดที่จะสร้างสรรค์ผลงานศิลปะเพื่อนำเสนอปัญหาดังกล่าวแสดงออกผ่านศิลปะที่เป็นรูปแบบเชิงนามธรรม สื่อสารอารมณ์และภาพสะท้อนความโดดเดี่ยวของคนหนุ่มสาวที่ประสบปัญหาจากสังคมเมืองใหญ่

ในบริบทนี้ศิลปะจัดวาง (installation art) จะสามารถกลายเป็นสื่อที่เหมาะสมสำหรับสะท้อนโลกของผู้นคนหนุ่มสาวสมัยใหม่ที่ใช้ชีวิตอย่างอ่าววังในเมืองใหญ่ เพราะศิลปะจัดวางสามารถนำผู้ชมเข้าร่วมสำรวจพื้นที่ซึ่งถูกสร้างสรรค์ตามแนวคิดการสร้างผลงานศิลปะจัดวางแสงในครั้งนี้นำผู้ชมเข้าสู่พื้นที่เสมือนจริงที่พลุกพล่านไปด้วยแสงไฟและควัน สร้างผลกระทบให้เกิดความงมงายในรูปแบบที่แสดงอารมณ์อ่าววังและสับสนของคนหนุ่มสาว การจัดวางไฟทำหน้าที่เป็นสื่อกลางในการแสดงออกถึงการต่อสู้ดิ้นรนของคนหนุ่มสาวที่รู้สึกโดดเดี่ยว

ท่ามกลางความเร่งรีบและวุ่นวายของชีวิตในเมือง ผู้เขียนมีความคาดหวังว่าผลงานสร้างสรรค์ในครั้งนี้จะส่งสารสาระที่กระตุ้นผู้ชมให้ไตร่ตรองชีวิตอันโดดเดี่ยวที่เกิดขึ้นกับคนหนุ่มสาวที่อาศัยอยู่ในเมืองใหญ่

วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์

1. เพื่อสร้างสรรค์ผลงานศิลปะจัดวางสะท้อนภาพปัญหาความโดดเดี่ยวอ่าววังที่คนหนุ่มสาวประสบในเมืองที่พลุกพล่าน
2. เพื่อสร้างพื้นที่สาธารณะในการพูดคุยถึงประเด็นปัญหาความโดดเดี่ยวอ่าววังในเมืองที่พลุกพล่าน

แนวคิดการสร้างสรรค

ผลงานศิลปะจัดวางแสง “จิตวิญญาณอ่าววังในความโดดเดี่ยวแบบดิจิทัลและการหลงทาง” ผู้เขียนใช้วัสดุที่หลากหลาย เช่น แดปไฟแอลอีดี ไฟสปอตไลท์ กรอบอะคริลิก หุ้มไฟแอลอีดีและควัน เพื่อสื่อถึงความโดดเดี่ยว การแปลกแยก และการพันนาการที่กลุ่มคนหนุ่มสาวต้องประสบในสังคมเมือง โครงสร้างพื้นฐานของการจัดวาง คือ “กรงขัง” แบบดิจิทัลรูปทรงสี่เหลี่ยมขนาดใหญ่ ประกอบด้วย แผงหลอดไฟแอลอีดีสีฟ้า แสดงผลกระทบของเทคโนโลยีสมัยใหม่เป็นแสงไฟแบบจับต้องได้ และแสงไฟแบบจับต้องไม่ได้เป็นไฟเลเซอร์สปอตไลท์สีแดงส่องแสงกันด้านข้างทั้งสองด้านของสี่เหลี่ยม สื่อถึงการจำกัดและการบังคับชีวิตในเมืองของกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่ถูกล้อมกรอบอย่างไม่รู้ตัว นอกจากนั้นยังใช้ควันช่วยเพิ่มความรู้สึกสับสนและไม่แน่นอนให้กับบรรยากาศโดยรวม แสดงถึงการที่บรรดาหนุ่มสาวที่ต้องดิ้นรนในเมืองที่มีความวุ่นวายพลุกพล่าน

วิธีการศึกษาและขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงาน

ผู้เขียนมีวิธีการศึกษาและขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงาน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 สำรวจประสบการณ์ความรู้เชิงลึกของหนุ่มสาวในเมืองใหญ่ของประเทศจีน โดยใช้การสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัวกับคนหนุ่มสาวในประเทศจีน จำนวน 50 คน เพื่อตรวจสอบและวิเคราะห์สาเหตุสำคัญของความโดดเดี่ยว ประเด็นสำคัญจากการสัมภาษณ์พบว่า คนหนุ่มสาวหลายคนหลังจากจบการศึกษาระดับปริญญาตรีเลือกที่จะเปลี่ยนไปอาศัยอยู่ในเมืองใหญ่อีกครั้ง เชี่ยงไฮ้ กว่างโจว และเซินเจิ้น ส่วนหนึ่งเป็นเพราะต้องการงานที่ให้อำนาจได้ พวกเขาเลือกที่จะละทิ้งครอบครัวและบ้านที่อยู่อย่างสะดวกสบาย เพื่อพิสูจน์

ตนเองและไล่ตามฝันที่สวยงาม เมื่อต้องใช้ชีวิตอยู่ในเมืองใหญ่ ความสะดวกสบายในการสื่อสารแบบเสมือนจริงกับคนกลุ่มใหญ่ทำให้หนุ่มสาวเหล่านั้นเลือกที่จะแยกตัวจากสังคม เกิดความโดดเดี่ยว ความอ้างว้างอย่างรุนแรง ต้องใช้ชีวิตอยู่คนเดียว หากจะมีเพื่อนก็มีเพียงเพื่อนแบบเสมือนจริงผ่านสื่อสังคมออนไลน์

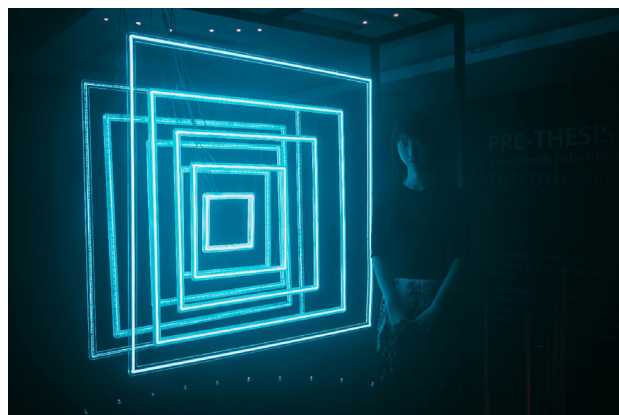
สาระจากการสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัวของผู้เขียน สอดคล้องกับปรากฏการณ์ความโดดเดี่ยวของกลุ่มคนรุ่นใหม่ ที่เข้ามาใช้ชีวิตอยู่ในเมืองใหญ่ซึ่งถูกเรียกว่า เป็นปรากฏการณ์ “การอยู่อย่างเดียวตายไปด้วยกัน (Alone Together)” เป็นบุคลิกภาพของคนหนุ่มสาวที่มีลักษณะคล้ายกันอย่างชัดเจน พวกเขาแยกตัวออกจากสังคม ให้ความสนใจเฉพาะชีวิตตนเอง และการทำงาน เพราะการสามารถดูแลตนเองคือตัวตนของพวกเขา กลุ่มคนรุ่นใหม่นี้นิยมที่จะใช้การเชื่อมต่อกันอย่างเป็นรูปธรรมของสื่อสังคมออนไลน์เพื่อคลายเหงา (Cheng, 2023)

ขั้นตอนที่ 2 กำหนดแนวคิดและรูปแบบของผลงานสร้างสรรค์ จากข้อมูลในขั้นตอนที่ 1 ทำให้ผู้เขียนเกิดประเด็นทางความคิดในการสร้างสรรค์ผลงานที่แสดงความก้าวหน้า ความงดงาม แต่แฝงไว้ด้วยความน่ากลัวของเทคโนโลยี สื่อสารสมัยใหม่ที่ดูเหมือนจะสร้างบรรยากาศที่สดใส แต่ในความเป็นจริงนั้นกลับทำให้ผู้เข้าร่วมได้ประสบกับความโดดเดี่ยว เพราะการเข้าร่วมกับการสื่อสารแบบออนไลน์ ได้สร้างการแยกตัวออกจากสังคมอย่างไม่ทันรู้ตัว เทคโนโลยีเปรียบเสมือนเหรียญสองด้าน ดังนั้น สาระสำคัญประการหนึ่งของศิลปะจัดวางแสงในครั้งนี้ คือ การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่แสดงสภาวะอารมณ์ของความสวยงามเชิงเทคโนโลยี

ซึ่งแฝงไปด้วยความรู้สึกถูกกักขังภายในทรงทั้งงดงาม แต่สร้างความรู้สึกลึบเคี้ยว แปรกแยกและอ้างว้าง

ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับผลงานศิลปะจัดวางแสง ที่สนับสนุนการออกแบบผลงานสร้างสรรค์ให้ตรงกับแนวคิด ผู้เขียนค้นพบว่าในศิลปะจัดวางแสงนั้น หากมีการใช้แสงจากหลอดไฟสร้างให้เป็นรูปทรงที่ซับซ้อน เมื่อเข้าสู่สถานที่แสดงงาน ผู้ชมจะตกอยู่ท่ามกลางแสงไฟที่ส่องสว่าง ความซับซ้อนของแสงไฟจะทำให้ผู้ชมขาดความสามารถในการแยกแยะระหว่างความเป็นจริงและภาพลวงตา ผลกระทบนี้มีความน่าสนใจทำให้เกิดสภาวะเหนือจริงขึ้นในพื้นที่แสดงงาน นอกจากนั้นความสวยงามของแสงไฟยังช่วยปลุกเร้าให้ผู้ชมเกิดการใคร่ครวญอย่างลึกซึ้งถึงสิ่งที่อยู่ข้างหน้า (Arnheim, 1954)

ขั้นตอนที่ 4 การสร้างสรรค์ผลงานทดลอง การศึกษารูปแบบการสร้างศิลปะจัดวางที่ใช้แสงอย่างซับซ้อน สร้างสภาวะลวงตาที่เหนือจริงเป็นรูปแบบที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เขียนที่จะสร้างสรรค์ผลงานศิลปะให้แสดงความสวยงามของเมืองและเทคโนโลยีสมัยใหม่ซึ่งพลุกพล่านไปด้วยการสื่อสารแบบเสมือนจริง เป็นสภาพแวดล้อมที่แปลกตาสลับและไม่น่าเชื่อ ผู้เขียนสร้างผลงานทดลองโดยเลือกใช้วัสดุที่เป็นตัวแทนของเทคโนโลยี เช่น แถบหลอดไฟแอลอีดี กรอบอะคริลิกหุ้มไฟแอลอีดี และเทคนิคการจัดแสง ซึ่งมีคุณสมบัติที่ต่างกัน เช่น การกระเจิง การสะท้อน เพื่อสร้างแสงให้เป็น “รูปทรง” ทั้งในแบบที่เป็นโครงสร้างชัดเจน จับต้องได้ และเป็นแสงซึ่งไม่สามารถจับต้องหรือสัมผัสได้จริง (ภาพที่ 1)

ภาพที่ 1 การทดลองจัดการรูปทรงของแสง (ที่มา : Xingdi Li)

ขั้นตอนที่ 5 การสร้างสรรค์และจัดแสดงผลงานศิลปะจัดวางแสง จากกระบวนการทดลองจัดวางแสงได้นำไปสู่การจัดแสดงผลงานสร้างสรรค์ผลงานศิลปะจัดวางแสง “จิตวิญญาณอ่าวว่างในความโดดเดี่ยวแบบดิจิทัลและการหลงทาง (Lonely Souls in Digital Isolation and Stray)” ระหว่างวันที่ 3-16 สิงหาคม 2566 ณ ห้องแสดงงานชั้น 2 หอศิลปวัฒนธรรมมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ขั้นตอนที่ 6 การประเมินและสรุปผล ในระหว่างการจัดแสดงนิทรรศการผู้เขียนได้ทำแบบสำรวจประเมินความพึงพอใจของผู้เข้าชมผลงาน จำนวน 58 คน อันได้แก่ด้านคุณภาพของผลงาน ด้านเนื้อหาการนำเสนอ และด้านคุณภาพของพื้นที่การจัดแสดงงาน

กระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน

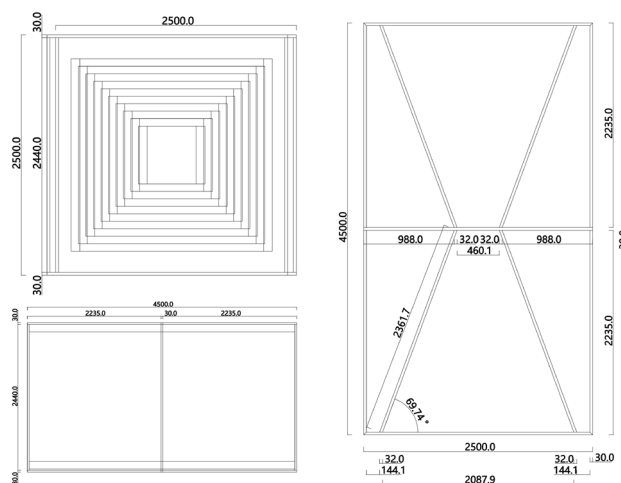
งานศิลปะจัดวางแสง “จิตวิญญาณอ่าวว่างในความโดดเดี่ยวแบบดิจิทัลและการหลงทาง” สะท้อนให้เห็นถึงความโดดเดี่ยวซึ่งกลุ่มคนหนุ่มสาวที่อาศัยอยู่ในเมืองใหญ่ประสบในยุคแห่งข้อมูลข่าวสาร ผลงานมีกระบวนการสร้างสรรค์ที่ใช้องค์ประกอบหลักด้านทัศนศิลป์ และการมีส่วนร่วมของผู้ชม ดังนี้

1. การออกแบบโครงสร้างหลัก

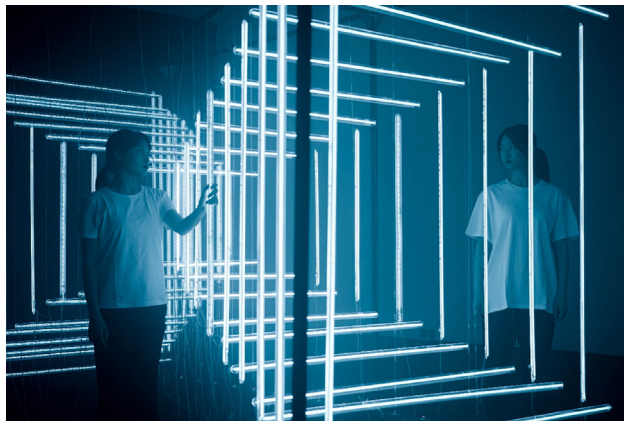
“จิตวิญญาณอ่าวว่างในความโดดเดี่ยวแบบดิจิทัลและการหลงทาง” เป็นผลงานศิลปะจัดวางที่แสดงถึงความหมายเกี่ยวกับความโดดเดี่ยว ความแปลกแยกและข้อจำกัดที่คนหนุ่มสาวต้องประสบในเมืองที่มีความพลุกพล่าน สื่อสารจิตวิญญาณอันโดดเดี่ยวอ่าวว่างผ่านแสงไฟสีแดงสองเส้นแสดงให้เห็นถึงขอบเขตและข้อจำกัดของชีวิตในเมือง

เน้นให้เห็นว่าเป็นเมืองแห่งเทคโนโลยีสามารถควบคุมและกักขัง “จิตวิญญาณที่เร่ร่อน” โดยไม่รู้ตัว ผลงานศิลปะจัดวางแสงสื่อใหม่กำหนดรูปทรงสี่เหลี่ยม ขนาด 250 x 450 x 250 เซนติเมตร (ภาพที่ 2) ผลงานประกอบจากหลอดไฟแอลอีดี กรอบอะคริลิกหุ้มไฟแอลอีดี และเลเซอร์สปอตไลท์ แสงไฟสีแดงยังเป็นเชิงสัญลักษณ์ที่อธิบายถึงความยากลำบากและการดิ้นรนที่หนุ่มสาวต้องประสบในเมืองที่มีความพลุกพล่านวุ่นวาย ด้วยความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีสารสนเทศ ผู้คนอาจมีการเชื่อมโยงถึงกันในรูปแบบเสมือนจริง แต่ไม่ได้เชื่อมโยงต่อกันในทางกายภาพ

การใช้หลอดไฟแอลอีดีสีน้ำเงินรูปทรงเรียวยาวสร้างภาพที่เด่นชัดถึงผลกระทบจากเทคโนโลยี การจัดวางแสงถึงโครงสร้างขนาดใหญ่ที่แบ่งผู้ชมให้อยู่ในผังรูปสี่เหลี่ยมที่ล้อมรอบด้วยหลอดไฟแอลอีดีสีน้ำเงิน การจัดวางดังกล่าวทำให้การรับชมในตำแหน่งที่ต่างกันจะได้รับรู้ความงามของแสงที่ต่างกัน รบเร้าให้ผู้ชมเดินชมรอบผลงาน ซึ่งระหว่างเดินชมผลงานผู้ชมจะถูกแยกให้อยู่อย่างโดดเดี่ยวชั่วขณะที่รับชมผลงาน (ภาพที่ 3) ประสบการณ์การรับชมสร้างผลกระทบให้เกิดความรู้สึกของการแปลกแยกโดดเดี่ยวท่ามกลางแสงไฟที่สวยงาม การจัดวางภาพรวมของผลงานทั้งหมดช่วยให้ผู้ชมสามารถเข้าใจรับรู้ความแปลกแยกของชีวิตในเมืองสมัยใหม่ยุคที่ข้อมูลข่าวสารการโต้ตอบแบบเสมือนจริงกลายเป็นความจริงของชีวิตในแบบใหม่ ผลงานศิลปะเป็นพื้นที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้ชมได้ครุ่นคิดถึงประเด็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการมีปฏิสัมพันธ์ของมนุษย์ในสังคมสมัยใหม่ที่ต้องพึ่งพาเทคโนโลยีนี้

ภาพที่ 2 ภาพรวมของรูปทรงและขนาดผลงาน (ที่มา : Xingdi Li)

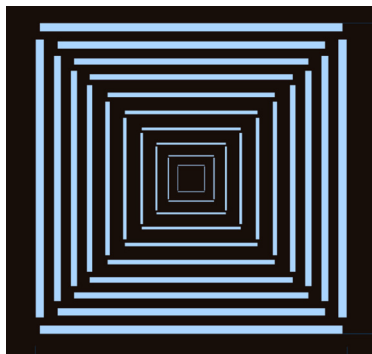
ภาพที่ 3 ผลงานแยกผู้ชมให้อยู่โดดเดี่ยวชั่วขณะ (ที่มา : Xingdi Li)

2. การสร้างสรรค์รูปทรง

2.1 สัญลักษณ์ของรูปทรงสี่เหลี่ยม

โดยทั่วไปแล้วรูปทรงสี่เหลี่ยมเป็นสัญลักษณ์ของความมั่นคง ความเป็นระเบียบ และการมีขอบเขตที่จำกัดตายตัว อย่างไรก็ตามแสงไฟแอลอีดีสีน้ำเงินในผลงานชุดนี้ถูกวางซ้อนให้เหมือนมิติลึกลับลงตาที่สามารถเป็นภาพแทนหรือสัญลักษณ์ของโลกออนไลน์สังคมเสมือนจริง ซึ่งเป็นพรมแดนไร้ขอบเขตที่เต็มไปด้วยความลึกลับสลับซับซ้อน

การสื่อสารเสมือนจริงในโลกออนไลน์เป็นความสวยงามที่ลวงหลอกตาทำให้ผู้เข้าร่วมกับโลกเสมือนจริงต้องประสบกับการถูกจำกัดอิสรภาพราวกับติดกับดักที่มองไม่เห็นจำกัดตัวเองให้อยู่ในโลกออนไลน์มากกว่าที่จะมีการสื่อสารพบปะแลกเปลี่ยนเชิงอารมณ์ทางกายภาพกับคนอื่น ดังนั้นรูปทรงสี่เหลี่ยมจัตุรัสจึงมีความเหมาะสมที่จะใช้เพื่อเป็นสัญลักษณ์ของอุปกรณ์ดิจิทัลและสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีการบิดเบือนพื้นที่ทางกายภาพ (ภาพที่ 4)

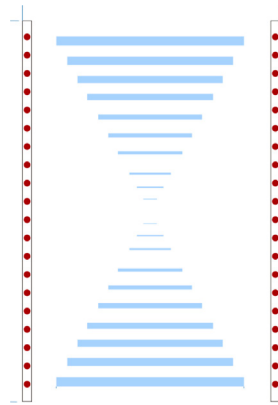

ภาพที่ 4 รูปทรงสี่เหลี่ยมจัตุรัส สัญลักษณ์ของอุปกรณ์ดิจิทัลและสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีการบิดเบือนพื้นที่ทางกายภาพ (ที่มา : Xingdi Li)

2.2 ผลกระทบเส้นแสงที่รุนแรงแต่จับต้องไม่ได้

เส้นแสงจากเลเซอร์สีแดงสองเส้นที่ถูกฉายด้านนอกของรูปทรงสี่เหลี่ยมแสงไฟแอลอีดีสีน้ำเงินสร้างผลกระทบที่รุนแรงและโดดเด่น รมเร้าให้ผู้ชมเข้าร่วมสำรวจผลงาน เพราะเป็นเส้นแสงที่สามารถมองเห็นถึงความเข้มของแสงได้อย่างชัดเจนแต่ไม่สามารถสัมผัสได้ ทำให้ผู้ชมส่วนใหญ่

ทดลองพยายามจับเส้นแสงสีแดง เส้นสีแดงสร้างให้เกิดการมีส่วนร่วมกับผลงานเพิ่มเติมจากประสาทสัมผัสการรับรู้ด้วยสายตา ความน่าสนใจของเส้นสีแดงรบกวนผู้ชมปฏิบัติสัมพันธ์จับต้องกับเส้นที่ในความเป็นจริงไม่สามารถจับต้องได้ เปรียบเสมือนการสัมผัสการรับรู้ที่ไม่แท้จริงในการสื่อสารสมัยใหม่ของโลกเสมือนจริง (ภาพที่ 5)

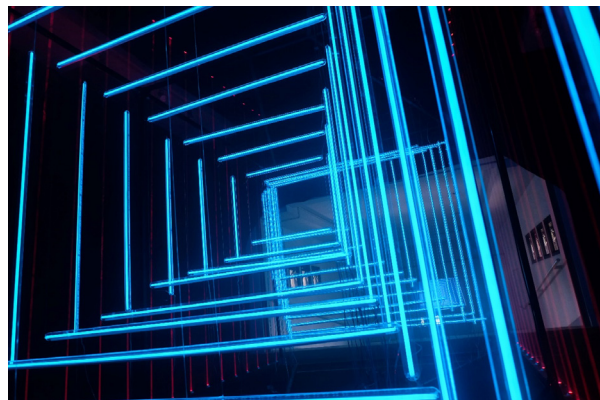
ภาพที่ 5 ภาพมูมบนแสดงให้เห็นถึงแนวเส้นแดงวางเป็นเส้นขนานกับพื้นที่ซึ่งสร้างจากแถบไฟแอลอีดีสีน้ำเงิน
(ที่มา : Xingdi Li)

3. การเลือกสี

3.1 แถบไฟแอลอีดีสีน้ำเงิน

สีน้ำเงินเกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีและความสันโดษ เนื่องจากมีความเย็นสบายและมองเห็นได้ไกล สีน้ำเงินสามารถกระตุ้นความรู้สึกโดดเดี่ยว ความเหงา หรือความแปลกแยก สร้างความรู้สึกถึงความห่างไกล การต้องโดดเดี่ยวอยู่คนเดียว

ที่สอดคล้องกับประสบการณ์แห่งความเหงา ในผลงานใช้สีน้ำเงินโดยแสดงผ่านแถบไฟแอลอีดีที่มีความชัดเจน ซ่อนกันเป็นระยะ สร้างความลึกที่บ่งบอกถึงความไร้ขอบเขต สะท้อนกับอารมณ์ที่ความเหงาที่เกิดจากการสื่อสารผ่านเทคโนโลยีสื่อใหม่ (ภาพที่ 6)

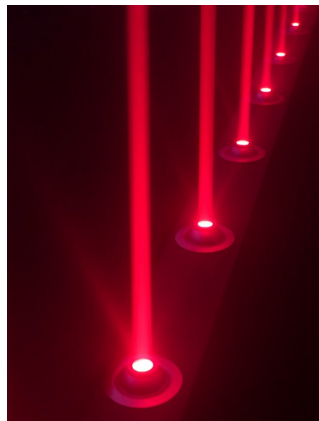

ภาพที่ 6 แถบไฟแอลอีดีสีน้ำเงินในผลงาน (ที่มา : Xingdi Li)

3.2 แสงเลเซอร์สีแดง

สีแดงเป็นสีที่มีพลังงานและความเข้มข้นสูงช่วยกระตุ้นความรู้สึกถึงการบีบคั้น ควบคุม แรงจูงใจ และความเคร่งเครียด สีแดงมักเชื่อมโยงกับความรู้สึกสับสนวุ่นวาย และไม่สะดวกสบาย เหมือนมีอันตรายรอคอยอยู่ ข้อเท็จจริงทางจิตวิทยา สีแดงสามารถกระตุ้นความรู้สึกตื่นเต้น ทำให้อัตราการเต้นของหัวใจ

และความดันโลหิตสูงขึ้น การตอบสนองทางกายภาพนี้สะท้อนให้เห็นถึงอารมณ์ความรู้สึกที่ถูกจำกัด กดดันให้เคร่งเครียด และถูกควบคุม เปรียบได้กับวิถีชีวิตของคนหนุ่มสาวในสังคมสมัยใหม่ นอกจากนั้นการใช้สปอตไลท์เลเซอร์สีแดงฉายร่วมกับแสงแถบไฟแอลอีดีสีน้ำเงินยังทำให้เกิดการตัดกันของสีเพิ่มเติม มิติความลึกให้กับพื้นที่แสดงงาน (ภาพที่ 7)

ภาพที่ 7 สปอตไลท์เลเซอร์สีแดงในผลงาน (ที่มา : Xingdi Li)

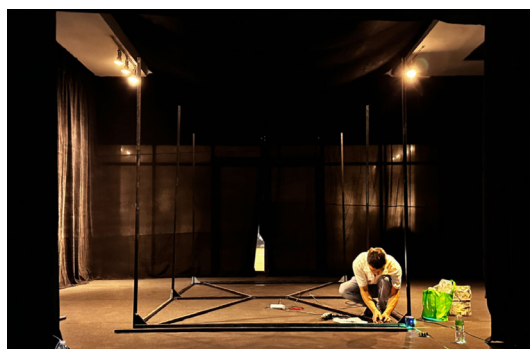
4. การจัดการพื้นที่

เพื่อสร้างสรรค์ให้ผลลัพธ์ของแสงสีแดงและสีน้ำเงิน มีความชัดเจนและโดดเด่น สถานที่จัดแสดงผลงานมีความจำเป็นต้องมีดสนิท จึงติดตั้งผ้า màn และพรมสีดำ (ภาพที่ 8) การติดตั้งโครงสร้างของผลงานมีความยากลำบาก แต่เป็นปัจจัยสำคัญในความสำเร็จของผลงาน หลอดไฟแอลอีดีแต่ละดวงถูกจัดวางด้วยมือเพื่อให้มันใจว่ามีความชัดเจน

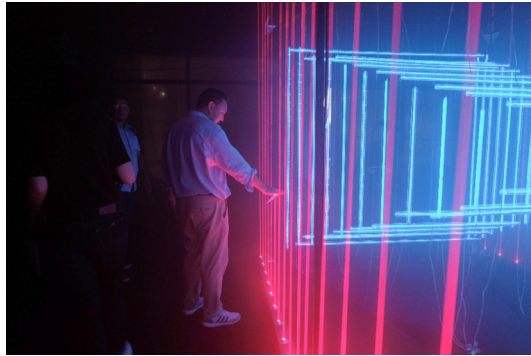
และถูกจัดวางในตำแหน่งติดตั้งที่ดีที่สุด (ภาพที่ 9) นอกจากนั้น เพื่อส่งเสริมให้แสงสีแดงแสดงผลได้อย่างชัดเจน จึงติดตั้งเครื่องพ่นควัน ในเชิงความหมายควันได้เพิ่มความรู้สึกของการพันนาการและความโดดเด่น สร้างผลกระทบความไม่แน่นอนและความคลุมเครือของยุคข้อมูลข่าวสารสะท้อนความรู้สึกสิ้นหวังและโดดเดี่ยวของคนหนุ่มสาวในเมืองที่พลุกพล่าน (ภาพที่ 10)

ภาพที่ 8 กระบวนการจัดวางโดยการติดตั้งผ้า màn และพรมสีดำเพื่อให้เกิดความมืดสนิท (ที่มา : Xingdi Li)

ภาพที่ 9 กระบวนการจัดวางแนวกรอบของผลงาน (ที่มา : Xingdi Li)

ภาพที่ 10 คิววันในพื้นที่แสดงงาน (ที่มา : Xingdi Li)

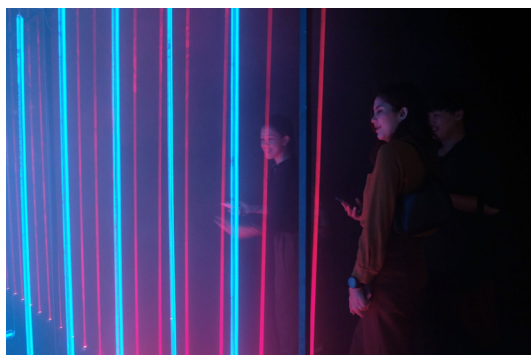
การวิเคราะห์ผลงานศิลปะ : การศึกษาการแสดงออกและรูปทรง

ผลงานศิลปะจัดวางแสง คือ ผลงานในรูปแบบที่สร้างความสัมพันธ์ที่กลมกลืนระหว่างผู้คนและสิ่งแวดล้อม เป็นการสร้างสรรค์ให้พื้นที่ธรรมดาที่มีเส้นในเชิงศิลปะด้วยการใช้สีที่เกี่ยวกับการรับรู้ของมนุษย์ ลักษณะสำคัญของความมีชีวิตของพื้นที่ขึ้นอยู่กับความต่อเนื่องในการจัดการแสงและการปรับเปลี่ยนพื้นที่ให้มีความพิเศษทางศิลปะ (Wang, 2009) ในหัวข้อนี้ผู้เขียนจะทำการวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์ “จิตวิญญาณอ่าวว่างในความโดดเดี่ยวแบบดิจิทัลและการหลงทาง” เพื่อให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับสาระของผลงานได้อย่างชัดเจน โดยการวิเคราะห์แยกเป็นหัวข้อดังนี้

1. การวิเคราะห์โครงสร้างโดยรวม

การออกแบบโครงสร้างและสีสน้โดยรวมใช้แถบไฟแอลอีดีสีน้ำเงินและไฟสปอตไลท์สีแดงสร้างรูปแบบที่ขัดแย้งรุนแรงของสี ดึงดูดความสนใจของผู้ชมในทันทีที่ได้พบเห็น

นอกจากนั้นลักษณะทางกายภาพของแสงซึ่งมีรูปแบบไม่เหมือนกันระหว่างแสงสีน้ำเงินเป็นวัสดุที่จับต้องได้ ส่วนแสงสีแดงเป็นเส้นแสงที่จับต้องไม่ได้ แสงที่ต่างกันทั้งสองได้สร้างระยะลึกให้กับผลงานเป็น 2 ระยะ กล่าวคือ สีแดงเป็นระยะหน้า ส่วนสีน้ำเงินเป็นระยะหลัง ระยะความลึกที่แตกต่างกันนี้สร้างความพิเศษให้กับพื้นที่แสดงงานเหมือนกรงขังที่งดงามทั้งสัมผัสได้จริงและไม่สามารถสัมผัสได้ เปรียบถึงการใช้ชีวิตในเมืองใหญ่ที่ชีวิตของผู้คนต้องถูกตีกรอบความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอื่นให้เป็นความสัมพันธ์ที่แม้จะเกิดขึ้นจริงแต่ก็เป็นความสัมพันธ์แบบเสมือนจริงที่ไม่สามารถสัมผัสถึงความผูกพันทางกายภาพได้ (ภาพที่ 11) การใช้คว้นเพิ่มความลึกและความไม่แน่นอนของงาน ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของความสับสนของคนหนุ่มสาวในประเด็นเกี่ยวกับตัวเองและอนาคตของพวกเขาภายใต้อิทธิพลของเทคโนโลยีสื่อสารสมัยใหม่

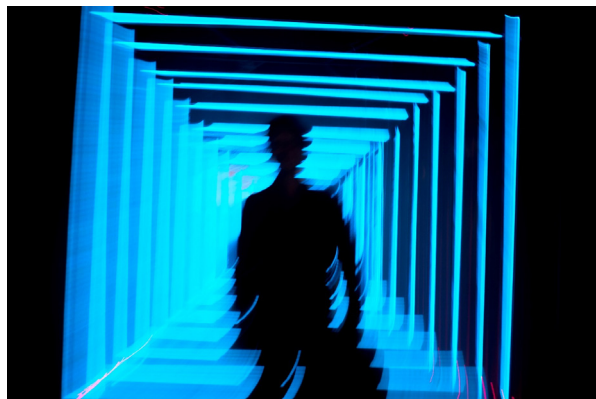

ภาพที่ 11 แถบไฟแอลอีดีสีน้ำเงินและไฟสปอตไลท์สีแดงสร้างระยะลึกให้กับผลงาน 2 ระยะ (ที่มา : Xingdi Li)

2. ผลกระทบต่อการรับรู้ทางสายตา

ความขัดแย้งอย่างรุนแรงชัดเจนเกิดจากการใช้แถบไฟแอลอีดีสีน้ำเงินกับไฟสปอตไลท์สีแดง กรอบอะคริลิกหุ้มไฟแอลอีดีและควัน ในผลงานชุดนี้ที่แถบไฟแอลอีดีสร้างภาพของความเป็นอิเล็กทรอนิกส์และเทคโนโลยีที่แสดงการซ้อนทับกันเป็นชั้นสร้างมิติความลึกซับซ้อนอย่างลวงตาเป็นสัญลักษณ์ถึงเทคโนโลยีสื่อสารสมัยใหม่และความวุ่นวายพลุกพล่านของสังคมเมืองสมัยใหม่ (ภาพที่ 12-13) ภาพความแตกต่างระหว่างไฟสปอตไลท์สีแดงและแถบไฟแอลอีดีสีน้ำเงินสื่อถึงอารมณ์ความเครียดและความกดดันของชีวิตคนเมืองสมัยใหม่ ควันช่วยเพิ่มความลึกลับและความลึกซึ้งให้แก่งานศิลปะสื่อถึงแนวความคิดการแยกโดดเดี่ยวและการทอดทิ้ง

เมื่อผู้ชมได้ก้าวเข้ามาในงานศิลปะและได้สัมผัสบรรยากาศอันลึกลับจากงานศิลปะที่ไม่มีศูนย์กลางหรือจุดรับชมที่ดีที่สุด การเคลื่อนที่ของผู้ชมจึงเป็นการเปลี่ยนความสัมพันธ์ระหว่างตัวผู้ชมและผลกระทบต่อภาพของแสงที่ผู้ชมรับรู้ การรับชมลักษณะนี้เปิดโอกาสให้ผู้ชมได้เดินสำรวจความสวยงามของแสงในมุมที่แตกต่างกัน นอกจากนั้นควันที่ถูกปล่อยออกมาได้สร้างผลกระทบทางสายตาให้พื้นที่แสดงงานมีบรรยากาศที่แตกต่างกันไปในแต่ละช่วงเวลาตามลำดับของมวลของควันที่เคลื่อนที่ ผลงานเกิดความเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาเหมือนการพัฒนาของเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องไม่หยุดนิ่งแต่เคลื่อนไปข้างหน้าอย่างต่อเนื่อง

ภาพที่ 12 การซ้อนกันของแสงไฟสร้างความลึกและแสดงความซับซ้อนของเทคโนโลยี (ที่มา : Xingdi Li)

ภาพที่ 13 ผลกระทบทางทัศนศิลป์จากแสงสปอตไลท์สีแดงช่วยบรรเทาให้ผู้ชมมีปฏิสัมพันธ์กับผลงานศิลปะ (ที่มา : Xingdi Li)

3. การเชื่อมโยงกับโลกความเป็นจริง

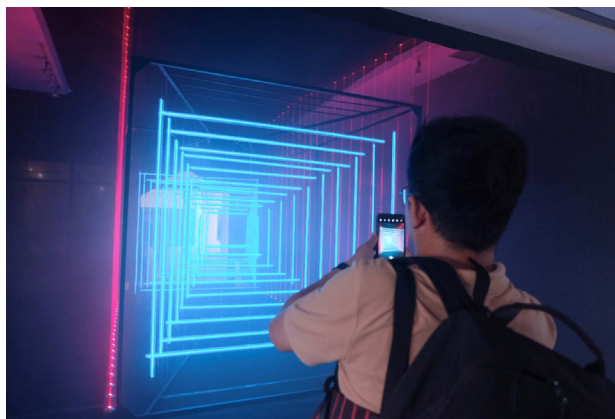
ในกรณีสาระของประเด็นความโดดเด่นล้ำหน้าในสังคมสมัยใหม่ ผลงานศิลปะเชิงนามธรรมสามารถเชื่อมโยงกับชีวิตจริงได้อย่างลึกซึ้งผ่านการสร้างสภาพแวดล้อมเกินจริงที่แสดงความทันสมัยของเทคโนโลยีที่สวยงามแต่ไร้ชีวิต

ในผลงานชุดนี้ผู้เขียนได้วิพากษ์วิจารณ์ผลกระทบจากชีวิตในเมืองที่เทคโนโลยีได้กลายเป็นข้อเสียส่งผลให้เกิดการแยกตัวอย่างโดดเดี่ยวของบุคคล โดยเฉพาะการเลือกที่จะแยกตัวเองออกจากสังคมของคนรุ่นใหม่ ซึ่งเกิดขึ้นจากพัฒนาการอันรวดเร็วของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

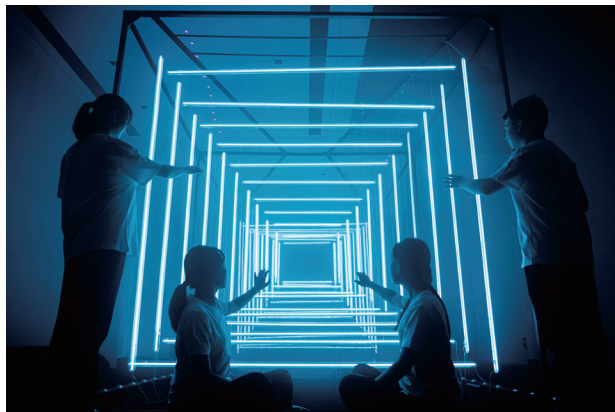
จนวิถีชีวิตของผู้คนนั้นเร่งรีบปราศจากการตั้งคำถามถึงรูปแบบการใช้ชีวิตประจำวัน ประเด็นเหล่านี้เป็นปัญหาสำหรับคนหนุ่มสาวที่ในชีวิตจริงอาจหลงลืมหรือไม่ได้ให้ความสำคัญ

ผลงานในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จึงเป็นทั้งงานศิลปะที่เน้นความสวยงามของแสงสี และการวิพากษ์สังคมกระตุ้นให้เกิดการตั้งคำถามกับชีวิตและตัวตนของผู้คนในสังคมสมัยใหม่ได้อย่างลึกซึ้งผ่านการสร้างพื้นที่แห่งความสวยงามของแสงสีที่แสดงถึงความโดดเดี่ยว ความเศร้าหมองในรูปทรง

ของทรงขังที่เป็นสัญลักษณ์ของความแปลกแยกในสังคมสมัยใหม่ ผู้ชมที่เข้าร่วมรับชมผลงานนอกจากจะได้รับชมผลงานในประเด็นปัญหาของสังคมสมัยใหม่แล้วพื้นที่แสดงงานยังได้กลายเป็นพื้นที่ทางสาธารณะที่เปิดโอกาสให้ผู้ชมได้ร่วมพูดคุยในประเด็นที่ในชีวิตจริงอาจไม่ได้ให้ความสำคัญ หรือไม่กล้าเปิดเผย (ภาพที่ 14-15) สิ่งนี้ส่งผลให้ศิลปะมีศักยภาพสะท้อนความเป็นจริงของชีวิตเป็นบทบาทที่สำคัญของศิลปะในการวิพากษ์สังคม

ภาพที่ 14 ผู้ชมที่เข้าร่วมชมผลงานศิลปะการจัดวางแสง ณ สถานที่จัดแสดง (ที่มา : Xingdi Li)

ภาพที่ 15 สถานที่แสดงงานเป็นพื้นที่ของการพูดคุยถึงประเด็นความโดดเดี่ยวอ้างว่างระหว่างคนรุ่นใหม่ (ที่มา : Xingdi Li)

ผลลัพธ์จากการแสดงผลงานสร้างสรรค์

ในการพัฒนาศิลปะจัดวางโดยใช้เทคโนโลยีสื่อใหม่ ศิลปินควรมีการใช้นวัตกรรมโดยการศึกษาการแสดงออกและแนวทางการสร้างงานแบบที่แปลกใหม่อย่างไม่หยุดยั้ง ผลงานของผู้เขียนได้สร้างงานศิลปะที่ใช้แสงสร้างความสวยงามรอบรู้และกระตุ้นให้ผู้ชมเข้าปฏิสัมพันธ์ในพื้นที่โดยใช้

เทคนิคพิเศษเชื่อมต่อประสานแถบไฟแอลอีดี กรอบอะคริลิก หุ้มไฟแอลอีดี แสงเลเซอร์ และการพันควั่น ซึ่งองค์ประกอบทั้งหมดเมื่อทำงานร่วมกันสร้างให้พื้นที่แสดงงานเป็นพื้นที่แบบใหม่ที่ไม่สามารถพบเห็นได้ในชีวิตปกติ มีความงดงามที่เป็นลักษณะเฉพาะตัว ถือได้ว่าเป็นผลงานศิลปะแบบใหม่รูปแบบหนึ่งที่ใช้รูปทรงสัญลักษณ์เรียบง่าย ส่งผลให้ผู้ชม

ไม่ต้องตีความหมายเชิงสัญลักษณ์แต่ส่งเสริมให้เกิดการคิดต่อถึงประเด็นปัญหาด้วยผลกระทบอารมณ์อ้างว้างโดดเดี่ยวจากการรับชมผลงาน

การแสดงผลงานทางศิลปะได้รับความสำเร็จเป็นอย่างดี โดยสรุปผลจากแบบสอบถามกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งเป็นผู้เข้าชมผลงาน จำนวน 58 คน ได้แก่ 1) ชาวจีน จำนวน 33 คน 2) ชาวไทย จำนวน 16 คน 3) ชาตินอื่น ๆ จำนวน 9 คน แบบสอบถามประเมินคุณภาพผลงาน 3 ด้าน แต่ละด้านกำหนดให้มีคะแนนเต็ม 5 คะแนน เป็นระดับความพึงพอใจมากที่สุด ผลการประเมินพบว่า ทั้ง 3 ด้านมีระดับความพึงพอใจมากที่สุด โดยมีระดับคะแนนดังนี้ คือ ด้านคุณภาพของผลงาน มีระดับคะแนน 4.78 ด้านคุณภาพของพื้นที่การจัดแสดงงาน มีระดับคะแนน 4.78 และด้านเนื้อหาการนำเสนอมีระดับคะแนน 4.76 ตามลำดับ นอกจากนี้จากการพูดคุยและสังเกตอาการปฏิกิริยาของผู้ชมสามารถสรุปสาระสำคัญได้ว่า ผลงานสามารถสร้างเป็นรูปแบบของศิลปะจัดวางแสง สร้างความน่าสนใจ ความสวยงามของผลงานดึงดูดทำให้เกิดการมีปฏิสัมพันธ์ที่มีความหมายระหว่างผู้ชมงานศิลปะที่ประกอบขึ้นจากเทคโนโลยี ชิ้นงานศิลปะที่โดดเด่นได้รับการออกแบบเพื่อจับใจผู้ชมด้วยการใช้เทคโนโลยีแสดงมุมมองแบบลึกลับเหนือจริงที่วิพากษ์การพัฒนาเทคโนโลยี เป็นการท้าทายการรับรู้ของผู้ชมให้เกิดการตั้งคำถามเกี่ยวกับวิถีชีวิตของผู้คนในโลกยุคปัจจุบันซึ่งต้องพึ่งพาเทคโนโลยี

องค์ความรู้ที่ได้จากการสร้างสรรค์

ผลงานในครั้งนี้นำพาผู้ชมไปสู่โลกจำลองสภาพแวดล้อมที่สวยงามแต่ลึกลับ เมื่อผู้ชมเข้าร่วมปฏิสัมพันธ์กับผลงาน ผู้ชมจะเกิดความรู้สึกราวกับอยู่ในโลกของเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่แม้จะมีสีสันสวยงามแต่ก็เป็นสภาพแวดล้อมที่ไม่คุ้นเคย ความแปลกใหม่และไม่คุ้นเคยนี้รับเร้าให้เกิดการเดินสำรวจรอบรูปทรง “ทรงขัง” ที่เป็นการนำเสนอเชิงเปรียบเทียบเพื่อบรรยายความโดดเดี่ยวอ้างว้างที่คนหนุ่มสาวต้องเผชิญในเมืองที่พลุกพล่านไปด้วยผลกระทบเทคโนโลยีดิจิทัล ดังนั้นกล่าวได้ว่าผลงานชุดนี้ใช้วิธีการทางศิลปะซึ่งสร้างพื้นที่สวยงามและแปลกใหม่ดึงดูดให้เกิดการมีส่วนร่วมระหว่างผู้ชมได้ครุ่นคิดถึงประเด็นปัญหาความอ้างว้างเดียวดาย

นอกจากนั้นการนำผู้คนเข้ามาร่วมกันในพื้นที่ศิลปะยังช่วยส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาความสัมพันธ์อันกลมเกลียวระหว่างผู้ชมกับบุคคลจริง ๆ ด้วยการร่วมกัน “เล่น” ปฏิสัมพันธ์กับแสงโดยเฉพาะแสงสีแดงที่ไม่สามารถสัมผัสทางกายภาพ

ได้จริง การร่วมกันเล่นนี้ทำให้บุคคลเกิดการพูดคุยระหว่างกันหรือเกิดการสังเกตพฤติกรรมการเล่นของผู้ที่เฝ้าอย่างสนุกสนาน ละทั้งความรู้สึกอ้างว้างได้อย่างน้อยก็ในช่วงขณะที่รับชมผลงาน ผลสำเร็จของผลงาน คือ ศิลปะจัดวางแสงที่ทั้งถ่ายทอดประเด็นปัญหาทางสังคม และสร้างพื้นที่แห่งการมีส่วนร่วม ผลงานสร้างสรรค์ในครั้งนี้จึงเป็นไปตามแนวคิดและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

ปัญหาและข้อจำกัด

1. การจัดวางด้วยแสงแสดงให้เห็นถึงความโดดเดี่ยวอ้างว้างของผู้คนหนุ่มสาวในเขตเมืองที่พลุกพล่าน แม้ว่าจะประสบความสำเร็จในการจัดแสดงพื้นที่ศิลปะที่สร้างความสนใจให้ผู้ชมเข้าร่วมตีความหมายสาระของผลงาน แต่ในผลงานศิลปะที่จัดแสดงในรูปแบบนิทรรศการนั้น มีข้อจำกัดที่ไม่สามารถแสดงให้เห็นถึงทางแก้ที่สามารถทำได้จริง ปัญหาสังคมเกี่ยวกับความโดดเดี่ยวจำเป็นต้องได้รับความสนใจอย่างต่อเนื่องและการวิจัยทางสหวิทยาการต่อไป

2. ศิลปะจัดวางโดยใช้แสงเป็นศิลปะรูปแบบใหม่ที่เป็นที่นิยม ซึ่งใช้สื่อที่เป็นนวัตกรรมเพื่อสร้างสิ่งแวดล้อมทางพื้นที่ที่จับใจผู้ชม อย่างไรก็ตามในบางกรณีความแปลกใหม่ของผลงานอาจสร้างให้เกิดการเน้นความสนใจที่มากเกินไปเกี่ยวกับองค์ประกอบของรูปทรงแสงสีที่สวยงาม ผลที่ได้รับ คือ ผู้ชมมุ่งความสนใจที่เปลือกนอก รับชมแต่ความงดงามทางสายตาจนอาจสร้างให้เกิดข้อจำกัดในการเข้าถึงสาระของงาน และทำให้ได้รับประสบการณ์จากผลงานอย่างไม่สมบูรณ์

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะผลงานสร้างสรรค์ศิลปะจัดวางแสงมีประเด็นที่น่าสนใจดังนี้

1. การสร้างสรรค์งานศิลปะจัดวางแสงในขนาดสำหรับผลงานชุดอื่น ศิลปินควรคำนึงถึงการมีส่วนร่วมและการมีปฏิสัมพันธ์ของผู้ชม โดยศิลปินจำเป็นต้องมีการพัฒนาและจัดแสดงผลงานหลายครั้งเพื่อสังเกตการเข้าร่วมของผู้ชมสำหรับผลงานครั้งนี้ได้จัดแสดงผลงานทดลอง 3 ครั้งก่อนจะสร้างความเชื่อมั่นให้ผู้เขียนจัดแสดงผลงานจริง

2. การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่สะท้อนประเด็นปัญหาในสังคมร่วมสมัย อาจมีการนำเทคโนโลยีสื่อใหม่ เช่น การนำเสียงปรับแต่งด้วยเทคนิคดิจิทัลมาใช้เพื่อสร้างบรรยากาศร่วมกับการใช้แสงไฟ

3. การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะจัดวางแสงในครั้งนี้ได้ใช้

แสงจัดวางเป็นรูปทรงเชิงสัญลักษณ์ “กรงขัง” ที่ในความเป็นจริง ผู้ชมไม่ได้ถูกกักขังจริง ผู้ชมอยู่ด้านนอกกรงขัง ในการจัดแสดง ผลงานศิลปะจัดวางแสงที่ต้องการสร้างความรู้สึถูกกักขัง ครั้งต่อไปอาจสร้างผลงานให้มีขนาดใหญ่เพื่อให้ผู้ชม สามารถเดินเข้าไปด้านในผลงานได้รับรู้ถึงสภาวะของการถูกกักขังอย่างแท้จริง

กิตติกรรมประกาศ

บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของคณาณิพนธ์ เรื่อง “การสร้างสรรคศิลปะจัดวางสื่อใหม่สะท้อนจิตวิญญาณอ้างว้างของหนุ่มสาวในเมืองที่พลุกพล่าน” หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาศิลปะและการออกแบบ คณะจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

References

Arnheim, R. (1954). **Art and visual perception: A psychology of the creative eye**. University of California Press.

Cheng, Q. (2023). Alone together: A perspective on the phenomenon of “Lonely Social” among youth in the social media era and the logic of its formation (聚而不群: 社交媒体时代青年 “孤独社交” 的现象透视与形成逻辑). **Contemporary Youth Research**, 6(5), 74–84. [in Chinese]

Singh, R. N. (1991). Loneliness: Dynamics, dimensions and many faces. **International Review of Modern Sociology**, 21(Spring), 109–120.

Turkle, S. (2012). **Alone together: Why we expect more from technology and less from each other**. Basic Books.

Wang, B. X. (2009). **The flavor of art: Confronting the culture of images** (艺术的味道: 面对图像文化). Baijia Publishing House. [in Chinese]